

København den 23-3-2012.

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K

CC: Folketingets Skatteudvalg, Skatteministeren

Bevidst langsommelig behandling hos Skat vedr. klager over ejendomsvurderingen.

I starten 2008 klage jeg over ejendomsvurderingen for 2007. Efter mere end 18 måneders "behandling" hos Skat og Vurderingsnævnet fik jeg afslag på klagen i slutningen af 2009. Jeg klagede over afgørelsen til Landskatteretten, og fik efter mindre end 3 måneders behandlingstid svar. Landskatteretten gav mig fuldt medhold.

Landskatteretten afgørelse skulle dog vise sig ikke at kunne bruges, da Skat nu var kommet med den næste ejendomsvurdering (2009), som de jo skal med 2 års mellemrum.

Jeg sendte straks afgørelsen fra Landskatteretten til Skat og bad dem om at ændre 2009 vurderingen, så den reflekterede Landskatterettens afgørelse. Efter flere måneder vendte Skat tilbage og fortalte mig at jeg måtte indgive en ny klage på forholdet.

Det gjorde jeg så, og forventede at det blot var et simpelt spørgsmål om at regulere den nye ejendomsvurdering ned med samme procent som Landskatteretten havde angivet i deres afgørelse(ca. 10 %). Men nej. Jeg fik besked på, at der var minimum 12 måneders ventetid på behandlingen. Sagen havde på det tidspunkt allerede ligget hos Skat i næsten 6 måneder.

Da de 12 måneder (vi skriver nu sommer 2011) var gået rykkede jeg Vurderingsnævnet og fik svar fra Vurderingsankenævnet, at sagen ville tage yderligere 12 måneder (det ville betyde næsten 30 måneder behandlingstid plus de 21 måneder fra første sag). Jeg bad om, at de bare gav mig et afslag så jeg kunne nå at komme i Landskatteretten med sagen inden den nye vurdering kom. Da jeg forventede et proceduremæssige afslag, og vidste at jeg skulle videre til Landskatteretten for at få en seriøs behandling (sådan har det nemlig være med alle tidligere sagen).

Da sagsbehandlingstiden i Landskatteretten er ca. 3 måneder nyttede det ikke at få Vurderingsnævnets afgørelse så sent, så en ny ejendomsvurdering ville ligge foran mig inden Landskatteretten havde talt.

Vurderingsnævnet kunne pludselig se, at sagen i virkeligheden drejede sig om noget fra 2007 ejendomsvurdering, og meddelte, at de ville gøre en undtagelse, og trak de yderligere 12 måneders behandlingstid tilbage. I december 2011 kom så det forventede afslag (21 måneders behandlingstid). Man

mente ikke at ejendomsvurderingen fra 2009, skulle reflektere det som Landskatteretten havde givet medhold for i 2007 vurderingen.

Vurderingsnævnets afgørelse kom igen så sent, at en klage til Landsskatteren ville være overflødig, og det selvom jeg var sikker på at få medhold. Deres afgørelse ville først komme, når en ny ejendomsvurdering forelå, og så kunne klagen starte forfra. Det betyder reelt, at jeg aldrig kan få Landskatterettens afgørelse fra klage vedr. 2007 vurderingen til at få effekt.

Det forekommer, at Skat langsommelighed er bevidst, og det medfører, at borgernes retssikkerhed tilsidesættes.

Med sagsbehandlingstider så lange, at en ny ejendomsvurdering når at tage over, har Skat sikret sig at klagere som får ret alligevel ikke får noget udbytte af det. Er det bevidst? Ja det mener jeg.

Jeg har i alle tidligere klager over vurderingen altid fået afslag hos Vurderingsnævnet, men medhold senere i Landskatteretten (igen undtagelser), hvorfor det forekommer mig, at Skats langsommelighed er helt bevidst, og det skal føre til at borgere, som burde klage, alene af den årsag opgiver.

Hvordan skal jeg få udbytte af at få ret i Landskatteretten, når skal spæder ben for at deres afgørelse får effekt gennem bevidst langsommelighed, og forudsigelige afslag?

Jeg imødeser et svar.

Med venlig hilsen

Jørgen Nielsen
Strandboulevarden 88 c
2100 København Ø